

Nr. akt.

Protokół przesłuchania świadka

Warszawa, dnia 15 marca 1946r. Sędzia Okręgowy Sledczy II rejonu Sadu Okręgowego w Warszawie Halina Worenska deleg. do Komisji Badania Zbrodni Niemieckich przesłuchała nizej wymienionego w charakterze świadka. Po uprzedzeniu świadka o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznanie, oraz o znaczeniu przysięgi, Sędzia Odebrał od niego przysięgę na zasadzie art. 109 k.p. poczem świadek zeznał co następuje:

Imię i nazwisko Emilia - Julia Mikowicz z Włodarczyk
Data urodzenia 30-III 1904r. w Warszawie
Imiona rodziców Józef i Maria z Schelwskich
Zajęcie przy czynie wojenne sekretarzem w Prezydjum Rady Ministrów
Wykształcenie VII oddziału szkoły powszechnej
Miejsce zamieszkania ul. Koszykowa 12 w Warszawie
Wyznanie rzymsko-katolickie
Karalność nie karana.

W czasie okupacji niemieckiej mieszkam w Warszawie w ul. Koszykowej, w domu nr. 12. Mój ojciec, Jan Mikowicz, urodził się 10-V-1896r. z zawodu inżynier mechanik, w czasie okupacji niemieckiej jechał z pomocą fałszywym, pracował w firmie L. S. i S. w Warszawie, a w listopadzie 1943r. opuścił Polskę i firmę niemiecką "Dyresen" niemieckiej sz. na rogu Karowej i Krakowskiego przedmieście Młocznik. Mieszkał w Warszawie mieszkał się w domu firmy, filja firmy mieszkał się w Grojcu, i tu mój pracował. W dniu 7 grudnia 1943r. przyjechałem wraz z mężem do Warszawy, i o g. 9.30 rozstaliśmy się z mężem na rogu Miodowej i Morskiej. Mój mąż wrócił się w ul. Nowy Świat do Auto Service po części samochodowe. Miałam się z mężem spotkać o godzinie 12 na Dworku - nie przyszedł, i więcej go już nie zobaczyłam. Robiłam starania odwołaniem męża, orientowałam się iż mógł być wtapany w ciemne tapany szlifierki, które miały miejsce w dniu 7-XII-1943r. w Warszawie. Prosiłam dyrektora firmy gdzie mój pracował, o interwencję w Gestapo, dyrektor tam telefonował, ale mi nie dowiedział się

